

[Finansministeren.]

vil den slags tilfælde blive meget færre, og kildeskatten giver således mindre muligheder for, at arbejdsgiveren får oplysning om medarbejderens økonomiske forhold, her endda oplysninger, der kun kan skade den pågældendes omdømme hos arbejdsgiveren. Den omtalte indvending må jo være fremsat af hensyn til lønmodtagerne, men mig bekendt er det anførte forhold ikke bragt på bane af nogen af lønmodtagernes organisationer. Og påstanden svæver altså frit i luften. Det samme gælder påstanden om, at arbejdsgiveren gennem skattekortet kan få oplysning om arbejdstagerens eventuelle ekstrajob. Det er det rene vrøvl. Hovedarbejdsgiveren ser slet ikke det bikort, der anvendes ved ekstrajob, men kun hovedkortet. Og mon ikke en arbejdsgiver ved, hvad han selv udbetaler i løn? Det behøver han da i hvert fald ikke at se på skattekortet for at få oplysning om.

Som noget nyt indvender man nu mod kildeskatten, at den er tvungen. Det er naturligvis kedeligt, men ret beset er det jo karakteristisk for enhver indkomstskat. Det gælder også den såkaldte „frivillige kildeskat“, der for ikke længe siden er stillet op som et alternativ til den såkaldte tvungne kildeskat, som man tvangsfrit er gået over til at kalde det. Jeg er ked af at sige det, men er vi nu ikke kommet lovlig langt ud i det demagogiske? Den „frivillige kildeskat“ er jo ikke frivillig, og den skal heller ikke opkræves ved kilden. Jeg synes, man skulle holde op med snakken om den almindelige kildeskat som tvungen. Ville man endelig have en særlig betegnelse for den „frivillige“, var det måske mere korrekt — som hr. Poul Møller gjorde det forleden dag under åbningsdebatten — at tale om en valgfri ordning, en „valgfri kildeskat“ eller samtidighedsskat.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg selvfølgelig ikke kan have noget imod, at folk bliver stillet frit, hvis der ellers er nogen fornuftig mening med det. Det kniber imidlertid for mig at se, at det kan være fornuftigt at gøre det valgfrit, om man vil beskattes af den løbende indkomst. Det vil utvivlsomt komplicere systemet i allerhøjeste grad og kun tjene til at forvirre, hvis der skal være frit valg mellem to forskellige skattesyste-

mer. Det må jo også være en grundregel, at borgerne stilles skattemæssigt ens. Hvem skal f. eks. kunne rådgive borgerne, når de skal træffe dette valg? Spørgsmålet er jo imidlertid, som vi ved, til behandling i et udvalg, og først når udvalget har redegjort for, hvorledes en valgfri kildebeskatning eventuelt kan praktiseres, kan vi drøfte spørgsmålet nærmere.

Ved den første fremsættelse af kildeskatteforslaget blev det fremhævet, at kildeskattesystemet indgår som et led i konjunkturpolitikken. Det blev således påpeget, at i en situation, hvor der er tendens til en stærkere stigning i indkomsterne end i produktionen, vil beskatningen af den løbende indkomst automatisk skære toppen af efterspørgselspresset og mindske behovet for andre indgreb. Jeg er bange for, at der er nogle, der har fået dette galt i halsen. Det ser ud til, at man har fået den opfattelse, at det skulle være hensigten fremtidig at ændre på selve beskatningsprocenterne i årets løb. Men det er ikke meningen, og muligheden for sådanne ændringer vil i øvrigt ikke være større under en kildeskatteordning end nu. Kildeskattens konjunkturpolitiske virkning — eller snarere konjunkturudjævnende virkning — beror simpelt hen på, at skattens størrelse i vidt omfang i årets løb kommer til at følge den aktuelle løbende indtægt, medens den nu halter bagefter. Den inflatoriske virkning af overdrevne indkomststigninger vil blive afbødet ved, at den dertil svarende højere beskatning sætter ind straks og derved mindsker presset bl. a. på forbruget. På tilsvarende måde vil uvelkomne virkninger af et fald i indkomsten blive modvirket, fordi beskatningen da straks går ned og altså tilpasses det lavere niveau.

Kildeskatten vil således kunne indgå som et vigtigt led i en moderne konjunkturpolitik, der tilsigter at opnå og opretholde den fulde beskæftigelse til gavn for både lønmodtagerne og virksomhedernes indehavere.

De fleste af vore nabolande har for længst indført en kildeskatteordning. Der er ingen tvivl om, at vi før eller siden må have det samme. Med det voksende samkvem mellem landene kommer det mere og mere frem, at vort forældede system er uholdbart. Jeg behøver blot at nævne de skattemæssige